

Vilda vackra män

Vaknade upp efter tvåhundra mil
Med värkande kropp och kisande ögon
Fördes jag in i ett sagolandskap med känslan att va hedersgäst

Jon hade väckt oss och ropat rakt ut
Se, bergen de vräker sig rakt upp i himlen
Fem unga män i en ångande bil med sikte Atlanten i väst

Vi var vilda, vackra män
Inga berg kunde hindra oss då
Vi var vilda, vackra män
Som sa världen är våldsam men vacker ändå

Jon hade lockat oss att följa med
Med löften om fiske och ändlösa fester
Vi anade nog att det var nånting mer
Att Jon sökte rötter och svar

Vi gled in i roller och tänkarn var jag,
Stefan charmören och Mange en galning
Mirre fick skratten och kungen var Jon och en av oss skulle bli kvar

Vi var vilda, vackra män
Inga berg kunde hindra oss då
Vi var vilda, vackra män
Som sa världen är våldsam men vacker ändå

Vi var vilda, vackra män
Mörka vatten stred med en himmel så blå
Vi var vilda, vackra män
Världen var aldrig så vacker som

På vår sista färd
Mot en annan värld

Vi tappade dagar för natten var ljus
Blev ett med naturen och ingen vet säkert
När Jon försvann men ett kvarlämnat brev sa följer mitt spår denna gång

Skratten blev tankar men ingen förstod
Att vi blev de sista att se Jon i livet
Trötta förhör och en tyst återfärd sen sjöng vi för Jon våran sång

Vi var vilda, vackra män
Inga berg kunde hindra oss då
Vi var vilda, vackra män
Vi sa världen är våldsam men vacker ändå